

בית הכנסת האריז"ל

אה"ח 1234567

מקוה האריז"ל

מקובל שבמקוה זו טבל רבנו האריז"ל.

טבילה לפני ביקור בקברי צדיקים

ראוי לטבול לפני הליכה לקברי מקומות הקדושים, כי מבואר במגן אברהם (סי' תקנ"ט) ^{אוצר החכמה} סקט"ו) בשם האריז"ל שאם לא תיקן עון קרי לא ילך לבית הקברות, וראה גם בספר מעגל טוב להחיד"א (עמוד צ"ד) שכתב לפני שהלך לקבר הרמ"ע והרמ"ז טבל במקוה, ולעת הצורך כתב בחיי אדם (כלל קל"ה סכ"ה) יעמוד בריחוק ארבע אמות.

מקוה

החינוך (במצוה קע"ג) כתב "יחשוב האדם את עצמו אחר הטבילה כאילו נברא באותו שעה, כמו שהיה העולם כולו מים טרם היות בו אדם... ויתן אל לבו בדמיון כי כמו שנתחדש בגופו יחדש ג"כ פעולותיו לטוב, ויכשיר מעשיו וידקדק בדרכי השי"ת" וכבר כתב המאירי (בספר המדות דף נ"ד) "טבילה זו קדושה גדולה היא וכל המחמיר תבוא עליו ברכה, ולא עוד אלא שכמה פעמים אדם ניצל מעבירה מסיבתה" וכן כתב באור זרוע (מס' ברכות סי' קי"ב) "בעל תשובה צריך טבילה וכל מי שעבר עבירה כאילו נטמא בטמא מת".

רבי חוצפית המתורגמן

את מקום ציונו ציין האריז"ל כמובא בשער הגלגולים לרבי חיים ויטאל, שכתב בלכתך מכפר הדהריאה הנזכר שבמערב צפת, בדרך הנמשך ממנה תחת בית הקברות, והולך לצד צפון, ונמשך עד נחל מים הנקרא כראל כמו שיתבאר למטה. ואמנם בדרך הזה יש אילני זיתים רבים, ובהגיעך שם תתחיל לרדת בהר ההוא לראש נהר המים הנזכר שבו טוחנים החטים, ושם חפירה אחת, כי הוא מקום מחצב אבנים, ושם קבור עדינו העצני. ורחוק ממנו מעט יש מחצב אחד, ושם קבור רבי חוצפית התורגמן.

היה תנא מהחבורה השלישית כמבואר ברמב"ם בהקדמתו לפירוש המשניות "והחבורה השלישית, רבי מאיר, ורבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי נתן, ורבי יוחנן הסנדלר, ורבי יוסי הגלילי, ורבי אלעזר בן שמוע, ושמעון בן עזאי, ושמעון בן זומא, ורבי חוצפית המתורגמן".

היה המתורגמן של רבן גמליאל דיבנה, ובאור זרוע (הלכות בכורות) כתב שהיה שקול כיונתן בן עוזיאל, והיה שונה מאה ושבעים פעם בתורת כהנים (כמובא ביוחסין השלם).

אח"כ 1234567

בקינות לתשעה באב הובא "עוף הפורח נשרף בהבל פיו כבמדורה".

היה מעשרה הרוגי מלכות, כמובא במדרש איכה (פרשה ב' פיסקא ד', ובתוס' בכורות (לו, א). ועשו לו מיתה משונה יותר מכולם, וביקש מגוי אחד שיהרגהו ויהיה לו חלק, וכן עשה שהרגו והשליכו לבור.

אוצר החכמה

בקידושין (לט, ב) הובא אלישע אחר, כשראה לישנא דרבי חוצפית המתורגמן מלכת עפר עמד משתומם על המשפט הזה. ויצא מכח זה לתרבות רעה.

במדרש עשרת הדברות הובא שנהרג בזמן היותו בן ק"ל שנה.

בחז"ל הובא פעם אחת הלכה בשמו (שביעית פ"י משנה ו') בדיני פרוזבול רבי חוצפית אומר כותבין לאיש על נכסי אשתו, וליתומים על נכסי אפוטרופין.